

אנשי-הספרות הגדולים מעולם לא חיברו אלא יצירה אחת, וביתר דיוק, שיקפו מבעד לחוגים שונים אותו יופי שהם מביאים לעולם... אלה פירוריו של אותו עולם (...) שייצור אותו מחדש, אותו שולחן, אותו שטיח, אותה אשה, אותו יופי חדש ויחיד... מרומן לרומן אחת היא התמונה, ובתוך אוונו רומן אותן תמונות, אותן דמויות החוזרות ונוצרות אם הרומן הוא ארוך מאד.

החיים האמיתיים, כלומר, החיים שנתגלו והוארו לבסוף, ומפני כן, החיים האמיתיים הנחווים באמת, זו הספרות; אלה החיים שבמובן מסוים שוכנים הם בכל רגע בכל בני-האדם כמו אצל האמנים.

הספר המהותי, הספר האחד האמיתי, אין על חסופר הגדול לבדותו במשמע השכיח של המלה, מאחר שהוא כבר מתקיים בכל אחד מאתנו, אלא עליו לתרגמו. החובה, המשימה של הסופר הן החובה והמשימה של המתרגם.

מרסל פרוסט